

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติยกเว้นเบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา เพื่อสนับสนุน การปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๖๒

ความเป็นมา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่ง ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๒ เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และมอบหมายให้คณะกรรมการการเศรษฐกิจการเงินและการคลัง เป็นผู้พิจารณารายละเอียด โดยกำหนดแปรญัตติภายใน ๕ วัน กำหนดเวลาพิจารณา ๗ วัน เมื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วรายงานต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยเสนอต่อประธานสภาฯ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ จากนั้น ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๖๒ เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๒ ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียดในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และลงมติในวาระที่สามเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันเดียวกัน โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการคลัง และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ทั้งนี้ คณะกรรมการวิสามัญที่พิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าวได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและทำให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของแผ่นดิน ดังนั้น เพื่อให้ผู้ประกอบการมีเวลาเตรียมความพร้อมและเพื่อให้ ร่างพระราชบัญญัตินี้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด กรมสรรพากรและหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ และธนาคารแห่งประเทศไทย ควรประชุมหารือและกำหนดแผนการดำเนินการและประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและให้ผู้ประกอบการทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากมาตรการตามร่างพระราชบัญญัตินี้

ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอน ๓๘ ก วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อยกเว้นเบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญาให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อสนับสนุนให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวเข้าสู่ระบบภาษีเพื่อการพัฒนาฐานภาษีที่ยั่งยืน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารการจัดเก็บภาษีอากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติยกเว้นเบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ไม่ได้ยื่นแบบแสดงรายการหรือที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการไว้แล้วแต่ไม่ถูกต้องก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ได้รับยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่ม สำหรับภาษีอากรตามประเภทภาษีอากร และ รอบระยะเวลาบัญชีหรือเดือนภาษีหรือประเภทตราสารตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ การยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มดังกล่าวไม่ให้ใช้บังคับสำหรับกรณีที่ได้รับหนังสือแจ้งการประเมินหรือหนังสือแจ้งให้เสียอากรและค่าเพิ่มอากรแล้ว (มาตรา ๔)

๒. กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะได้รับยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มตามมาตรา ๔ โดยบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวต้องมีรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายซึ่งมีกำหนดครบสิบสองเดือน โดยวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดก่อนหรือในวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยได้มีการยื่นรายการภาษีเงินได้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และต้องไม่เป็นผู้ออกใบกำกับภาษีหรือเป็นผู้ใช้ใบกำกับภาษีที่กรมสรรพากรได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนว่าได้มีการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๕)

๓. กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะได้รับยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มตามมาตรา ๔ ต้องดำเนินการ คือ (๑) ลงทะเบียนต่อกรมสรรพากรภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๒ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด (๒) ยื่นแบบแสดงรายการหรือยื่นขอเสียอากรเป็นตัวเงิน พร้อมทั้งชำระภาษีอากรที่ยังไม่ได้ชำระหรือยังชำระไม่ครบถ้วนทั้งจำนวน ภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๒ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหรือเดือนภาษี หรือประเภทตราสารตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และ (๓) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากรทุกประเภทตามประมวลรัษฎากรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่หักหรือนำส่ง สำหรับธุรกรรมที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ พร้อมทั้งนำส่งภาษีอากรที่ยังไม่ได้นำส่งหรือยังนำส่งไม่ครบถ้วนทั้งจำนวน ภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๒ (มาตรา ๖)

๔. กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องยื่นแบบแสดงรายการสำหรับภาษีอากรทุกประเภทตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร ให้ครบถ้วน โดยยื่นผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตระหว่างระยะเวลาที่กำหนด หากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวให้หมดสิทธิได้รับยกเว้นเบี้ยปรับ หรือเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ และให้กรมสรรพากรดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวข้องต่อไป (มาตรา ๗)

๕. กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา ๔ เมื่อได้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ แล้ว ให้พ้นจากความรับผิดทางอาญาตามประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวข้อง (มาตรา ๘)